RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 120.144 van 4 juni 2003
in de zaak A. 137.132/VII-29.925

In zake : de n.v. ENVIROTOX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. RYCKBOST,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaerstraat 80

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ENVIROTOX op 26 mei 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) van 5 mei 2003 waarbij de erkenning van de verzoekende partij als bodemsaneringsdeskundige voor de duur van een maand wordt geschorst;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. RYCKBOST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat door de bestreden beslissing de erkenning wordt geschorst van de verzoekende partij als bodemsaneringsdeskundige voor een duur van een maand, met ingang van de dertigste dag volgend op de datum van betekening van die beslissing; dat deze betekening geschiedde op 6 mei 2003; dat de verwerende partij op grond van de in de beslissing weergegeven feiten en overwegingen van oordeel is dat de verzoekende partij “als bodemsaneringsdeskundige de taken waarmee zij is belast conform het bodemsaneringsdecreet en het Vlarebo, niet reglementair (of objectief) heeft uitgevoerd”; dat haar volgende feiten ten laste werden gelegd:

> " - onder begeleiding van de erkende bodemsaneringsdeskundige ENVIRO-TOX nv werd verontreinigde grond afgegraven in een verontreinigingskern waarvoor in het conformverklaard beschrijvend bodemonderzoek werd aangegeven dat deze kern van bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt en waarvoor krachtens de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet moet worden overgegaan tot het opstellen van een bodemsaneringsproject. Voor de uitvoering van voormelde saneringswerkzaamheden werd geen vergunning verleend via een door de OVAM decretaal goedgekeurd bodemsaneringsproject.
> - de bodemsaneringsdeskundige stelt in het besluit van voornoemd draftrapport dat 'de restverontreiniging met minerale olie geen ernstige bedreiging meer vormt', niettegenstaande de onbetwiste aanwezigheid van een drijflaag die een blijvende bron van verontreiniging vormt";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoekende partij die meent een beroep te

moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing op 6 mei 2003; dat het verzoekschrift pas op 26 mei 2003 werd ingediend; dat het gedrag van de verzoekende partij niet getuigt van een diligente en alerte houding; dat de bestreden beslissing weliswaar pas uitwerking heeft vanaf 5 juni 2003, maar dat de verzoekende partij niet uitlegt waarom dit gegeven haar zou hebben toegelaten de zeer uitzonderlijke procedure van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid pas op het laatste ogenblik aan te wenden, in het besef dat daardoor de normale rechtsgang ernstig wordt verstoord; dat de verzoekende partij niet ten genoege van recht aantoont dat bepaalde omstandigheden haar zouden hebben verhinderd de vordering binnen korte termijn in te stellen; dat uit het voorgaande volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **E. BREWAEYS.**